

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

לפני כבוד השופט גלעד הס

התובעת עמותת בני ברוך - קבלה לעם

נגד

הנתבעים

1. "כאן" - תאגיד השידור הישראלי
2. אלדד קובלנץ
3. שאול אמסטרדמסקי
4. גור מגידו

החלטה

לפני בקשה של הנתבע 4 בלבד לחייב את התובעת בתשלום הוצאות ההליך.

רקע

1. ביום 8.5.2017 הגישה התובעת כנגד הנתבעים תביעה על סך של 140,000 ₪ וזאת בטענה כי הנתבעים, או מי מהם, הוציאו את דיבתה רעה בכתבה שפורסמה על ידי הנתבעים 2-4 באתר הנתבע 1.

הנתבעים הגישו כתב הגנה במסגרתו כפרו בטענות התובעת.

2. לאחר שהתנהלו מספר קדמי משפט, ולאחר שהליך גישור ראשון בין הצדדים לא צלח, הגישו הצדדים תצהירי עדות ראשית מטעמם.

3. בדיון קדם משפט נוסף מיום 3.5.2020 הוחלט, בהסכמת הצדדים, על עיכוב הליכים בתיק זה לאור הליכים אחרים הנוגעים לתובעת.

4. עם זאת, הצדדים חזרו להליך הגישור וביום 15.1.2021 הגישו התובעת והנתבעים 1-3 - 'הודעה על הסדר גישור בקשה לדחיית התביעות ולמתן תוקף של פסק דין'.

יובהר, כי מר גור מגידו, הנתבע 4 (להלן: "הנתבע 4"), לא היה צד להסדר הגישור ולא צד לבקשה למתן תוקף של פסק דין להסדר זה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

עם זאת, במסגרת הסדר הגישור והבקשה שהוגשה, ביקשה התובעת כי גם התביעה כנגד הנתבע 4 תדחה.

5. לאור זאת, ביום 17.01.2021, ניתן על ידי פסק דין בתיק. במסגרת פסק הדין נתתי תוקף של פסק דין להסדר הגישור והוריתי על דחיית התביעה לגבי כלל הנתבעים, לרבות הנתבע 4. כמו כן, נתתי לנתבע 4 זכות לטעון לעניין הוצאות ההליך.

הנתבע 4 הגיש בקשה לפסיקת הוצאות, התובעת הגישה תשובה, ולאחר שנתתי זכות תגובה לתשובה, הגיש הנתבע 4 תגובתו לתשובה.

מכאן החלטה זו.

טענות הצדדים

6. הנתבע 4 טען בבקשתו כי יש לפסוק הוצאות מוגברות היות ומדובר ב- "תביעת השתקה". לטענת הנתבע 4 התביעה הוגשה ללא עילה של ממש כאשר מדובר בכתבה עיתונאית רצינית ואחראית. עוד טען הנתבע 4, כי הסכמת התובעת לדחיית התביעה כנגדו כשלעצמה, מלמדת כי לא הייתה עילה לתביעה.

7. לגופן של ההוצאות מפרט הנתבע 4 את ההוצאות שנגרמו לו כתוצאה מההליכים בתיק זה, בין היתר, כאשר התקיימו 5 ישיבות קדם משפט והיה צורך בהגשת תצהירי עדות ראשית מטעמו.

הנתבע 4 מעריך את מספר שעות העבודה שהקדיש לצורך התיק ב- 250 שעות עבודה, כאשר שכר הגון לשעת עבודה לעמדתו עומד על סך של 150 ₪.

מכאן טוען הנתבע 4, כי נגרמו לו הוצאות של 37,500 ₪ בגין אובדן שעות עבודה.

כמו כן, תובע הנתבע 4 הוצאות נלוות (כגון: נסיעות, חניה וכיוצ"ב) בסך של 500 ₪.

סך הכול מבקש הנתבע 4 כי בית המשפט יפסוק לו הוצאות בסך של 38,000 ₪.

8. הנתבע 4 טוען כי בנוסף להוצאות אלו יש להטיל על התובעת גם הוצאות נוספות וזאת לאור תקנה 156 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט - 2018 (להלן: "התקנות החדשות"), וזאת כאשר התובעת האריכה את ההליך שלא לצורך, כאשר לטענת הנתבע זהו גם הדין מכוח תקנה 514 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

לפיכך, דרש הנתבע 4 כי יפסקו לו בנוסף לסכום בסך של 38,000 ₪ לעיל הסכומים הבאים: 1,000 ₪ בגין חלקים שאינם נחוצים בכתב התביעה, 3,000 ₪ בגין החלקים העודפים בתצהיר העדות הראשית ו- 5,000 ₪ בגין תצהירי ההזמה, המיותרים לטענתו, ואשר משתרעים על פני 744 עמודים.

9. התובעת טענה כנגד, כי הבקשה הוגשה בחריגה מתקנה 50 לתקנות סדר הדין החדשות וזאת הן לעניין אורכה והן כאשר לא נתמכה בתצהיר.

10. לגופם של דברים טענה התובעת, כי מדובר בתביעה מוצדקת אשר הוגשה כנגד כתב שמנהל מסע הרס כנגד התובעת. עוד טענה התובעת, כי הנתבע 4 מסתיר מבית המשפט עובדות מהותיות, כגון שפוטר מעבודתו אצל הנתבעת 1 וכן לגבי העובדה כי למרות שהסכם הגישור שהושג היה חסוי, ברור כי רק בעקבותיו נמחקו שתי כתבות תחקיר שפורסמו על ידי הנתבע 1.

בהקשר זה ביקשה התובעת, כי בית המשפט יקבע דיון בבקשה, דיון במסגרתו יוצג לבית המשפט ההסכם החסוי שהושג במסגרת הגישור.

עוד ציינה התובעת כי הנתבע 4 לא גילה לבית המשפט, כי לא הוצאו כל הוצאות מכיסו וכי את שכר טרחת עורכי הדין שניהלו את ההליך מטעמו, כמו גם מטעם יתר הנתבעים, שילם הנתבע 1, תאגיד השידור הציבורי.

לעניין גובה ההוצאות טענה התובעת, כי בהתאם לפסיקה הזוכה בהליך זכאי לקבל החזר רק על הוצאות שהוציא בפועל מכיסו, אם היו כאלו.

במקרה שלפנינו טוענת התובעת, כי שני התנאים לא התקיימו. הנתבע 4 לא זכה בהליך, אלא הפשרה שהוגשה, "גרועה" לנתבעים אף לעמדתו של הנתבע 4. כמו כן, הנתבע 4 לא הוציא מכיסו דבר.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

11. פסק הדין המנחה לעניין פסיקת הוצאות הינו פסק הדין בעניין ע"א 2617/00 **מחצבות כנרת (שותפות מוגבלת) נ' הוועדה המקומית לתכנון ולבנייה נצרת עילית** [פורסם במאגר נבו] (30.6.2005) (פסק דינו של כב' הרשם יגאל מרזל כתוארו אז) (להלן: "**עניין מחצבות כינרת**"). נקודת המוצא אותה קובע בית המשפט בעניין **מחצבות כינרת** הינה כי הצד **שזכה** במשפט, זכאי לקבל כיסוי **מלא וריאלי** של ההוצאות שהוציא לצורך ניהול המשפט, ואצטט:

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

"מהי אפוא הגישה הראויה בעניין זה? תשובתי לשאלה היא זו: כעניין שבעיקרון, ונקודת מוצא, יש לפסוק לבעל הדין שזכה בדינו הוצאות ריאליות, כלומר ההוצאות שהוציא בפועל או שהתחייב להוציא."

12. עם זאת, בית המשפט מבהיר בעניין מחצבות כינרת דנא, כי מדובר בנקודת מוצא בלבד, וכי יש לשקול שיקולים נוספים, בין היתר, יש לבדוק האם מדובר בהוצאות סבירות לניהול ההליך בהתחשב בכלל נסיבות העניין.

13. עוד מדגיש בית המשפט בעניין מחצבות כינרת כי פסיקת הוצאות אינה מהווה "פרס" לזוכה ואינה מהווה "עונש" למפסיד, אלא מטרתה כיסוי ריאלי של הוצאות הצד שזכה וזאת תחת מסננת הסבירות:

"הוצאות המשפט אינן פרס או בונוס לצד הזוכה אלא החזר הוצאות נדרשות וראויות בהליך."

מן הכלל אל הפרט

הזוכה בהליך

14. הנתבע 4 טען בבקשה כי זכה בהליך. לעומת זאת, התובעת, כאמור, טוענת כי דווקא היא זו הזוכה בהליך וזאת לאור נוסח הסדר הגישור (החסוי לעת עתה) אשר הושג בינה לבין הנתבעים 1-3. התובעת אף ביקשה כי יתקיים דיון במסגרתו ייחשף לבית המשפט הסדר הגישור החסוי.

במחלוקת זו אני מקבל את טענות הנתבע 4, וקובע באופן חד משמעי, ברור ומוחלט, הנתבע 4 הוא הזוכה בהליך בינו לבין התובעת, ואנמק:

15. כהערה מקדמית להנמקה אבהיר, כי הנתבע 4 הינו אישיות משפטית נפרדת ושונה מהנתבעים 1-3, ומכאן פשיטא כי החובות והזכויות של הנתבע 4 הינן נפרדות מהחובות והזכויות של יתר הנתבעים.

מכאן, יש להבחין במקרה שלפניי בין מישור היחסים של התובעת והנתבעים 1-3 לבין מישור היחסים של התובעת והנתבע 4.

במישור היחסים של התובעת מול הנתבעים 1-3, הושג כאמור הסדר גישור, אשר חלקו חסוי. במסגרת מישור יחסים זה, בפרט כאשר כאמור חלקו של הסדר הגישור חסוי, אכן אין לדעת מי זכה בהליך ומי הפסיד, אם בכלל ניתן להגדיר זוכה או מפסיד במחלוקת שהסתיימה בגישור.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

בכל מקרה, יובהר כי הנתבע 4 אינו חתום על הסדר הגישור ואינו חלק ממנו, כך שהגישור מחייב אך ורק לגבי מערכת היחסים בין התובעת לנתבעים 1-3 ואין הוא מזכה או מחייב את הנתבע 4.

לאור זאת ברור כי הסדר הגישור אינו רלוונטי למערכת היחסים בין התובעת לנתבע 4.

16. במישור היחסים בין התובעת לבין הנתבע 4, כל שיש בפני בית המשפט הינו הבקשה הברורה, החד משמעית, ואשר אינה מותנית בתנאי כלשהו, של התובעת עצמה לדחות את התביעה שלה כנגד הנתבע 4.

מכאן, ההלכה לעניין זה הינה ברורה, כאשר תובע מבקש כי תביעה שהגיש כנגד נתבע מסוים תדחה, המשמעות הינה כי נתבע זה "זכה" בהליך.

17. לאור האמור לעיל, כאשר התובעת ביקשה כי תביעתה כנגד הנתבע 4 תידחה, וזאת ללא כל תנאי מצד הנתבע 4, הרי הנתבע 4 זכה בהליך.

18. למען הסר ספק אבהיר, כי לא מצאתי כל טעם לקיים דיון במסגרתו ייחשף הסדר הגישור, וזאת כאשר אין חולק כי הסדר גישור זה אינו מוסכם על הנתבע 4, הוא אינו חתום עליו, ולמעשה הוא אינו רלוונטי למערכת היחסים בין התובעת לנתבע 4.

ההוצאות הראליות של הנתבע 4 בתיק זה

19. לאור האמור בפסק הדין **מחצבות כנרת** לעיל, השלב הראשון בפסיקת הוצאות הינה קביעת ההוצאות **הראליות** שהוציא הנתבע לצורך ניהול המשפט, הוצאות אשר כאמור לעיל מהוות את הבסיס לפסיקת הוצאות ההליך.

20. במקרה שלפניי הנתבע 4 אינו טוען להוצאה של תשלום שכר טרחת עורך דין, וזאת כאשר אין חולק כי לא שולם על ידו שכר טרחת עורך דין. במאמר מוסגר לעניין זה אבהיר, כי אני דוחה את טענת התובעת לחוסר תום לב של הנתבע 4 ב- "אי גילוי" העובדה כי לא שילם שכר טרחת עורך דין, וזאת כאשר עובדה זו ברורה מבקשת הנתבע 4 וכאשר הנתבע 4 לא ביקש החזר הוצאות שכר טרחת עורך דין.

21. על אף שהנתבע 4 לא שילם שכר טרחת עורך דין, טוען הנתבע 4 כי השקיע שעות רבות מזמנו בניהול התיק וזאת לאור היקף התיק, מספר הדיונים שנתקיימו, הכנת התצהירים ועוד. הנתבע 4 טוען כי מדובר באובדן שעות עבודה בפועל, כאשר הוא אומד את מספר השעות שהקדיש לתיק בסך של 250 שעות ומעריך שעת עבודה בעלות בסך של 150 ₪.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

אני סבור שיש להיעתר לבקשת הנתבע 4, לגבי העניין העקרוני באופן מלא ולגבי העניין הפרטני באופן חלקי, ואנמק:

22. מבחינה עקרונית, אני סבור כי כאשר פוסקים הוצאות משפט לבעל דין, ניתן לפסוק בגדר הוצאות אלו גם "הוצאות עצמיות" של אובדן שעות עבודה של בעל הדין, גם כאשר ההוצאות אינן כרוכות בתשלום בפועל לצד שלישי.

לעניין דומה, ר' פסיקה של מותב זה בעניין ת"א (הרצ'י) 71274-01-17 שרון שפורר נ' לשכת עורכי הדין בישראל [פורסם בנבו] (22.09.2019):

"לאור האמור לעיל, בהעדר תחשיב מדויק של שעות העבודה של הנתבעת והשכר הראוי בגינן מצד אחד, ולאור כך שאכן הנתבעת השקיעה מאמץ וזמן רב בנייהול תיק זה מצד שני, אני סבור שיש לקבוע את ההוצאות הללו על דרך האומדנה.

מכאן, אני אומד את סכום הוצאות המשפט של הנתבעת שאינן שכר טרחת עורך דין בסך של 20,000 ₪.

אציין כי ערעור על החלטה זו נדחה במסגרת ע"א (מחוזי ת"א) 52717-10-19 שרון שפורר נ' לשכת עורכי הדין בישראל [פורסם בנבו] (15.12.2020).

23. התובעת טענה כי לא ניתן לפסוק הוצאות בגין אובדן שעות עבודה של בעל הדין והפנתה בעניין זה לפסק הדין **מחצבות כנרת** דנא, כאשר לעמדתה פסק דין זה קובע כי רק הוצאות שהוצאו בפועל ראויות בשיפוי במסגרת פסיקת הוצאות. איני מקבל טענה זו, כאשר בפסק דין **מחצבות כנרת** לעיל קיימת אמירה ממנה ניתן להבין דווקא כי ניתן להביא בחשבון בעת פסיקת הוצאות גם שעות עבודה שהושקעו בפועל, ואצטט:

"כך למשל על דרך של הגשת הסכם שכר הטרחה (ראו הודעת הנוהל של נשיא בית המשפט העליון מיום 6.2.1998 הנ"ל [52]); פירוט העבודה שהושקעה בתיק; בסיס החיוב בשכר הטרחה וראיות על ביצוע התשלום בפועל או חיוב בתשלום מעין זה." (הדגשה שלי - ג.ה.).

בכל מקרה, אף אם אמירה זו מפסק הדין **מחצבות כנרת** אינה חד משמעית, הרי ממכלול פסק הדין בעניין זה עולה כי הרציונל של פסק הדין הינו פסיקת הוצאות ריאליות ואין הגבלה רק על הוצאות שהוצאו בעין.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

24. מכאן, אני קובע כי מבחינה עקרונית כאשר בעל דין מוכיח כי נגרמו לו הוצאות בגין אובדן שעות עבודה לאור השקעתן בפועל בהליך, ניתן להביא זאת בחשבון בפסיקת הוצאות המשפט בסיומו של ההליך.

25. לעניין שיעור ההוצאות שיש לפסוק במקרה שלפניי, יש להביא בחשבון מצד אחד, כי אכן היה מדובר היה בהליך רווי עבודה גם לבעל הדין וזאת לאור היקף המחלוקת, מספר הדיונים שהתקיימו, היקף תצהירי העדות הראשית וההליכים המקדמיים בתיק.

מצד שני, ראוי להביא בחשבון כי הנתבע 4 אמנם ציין את מספר שעות העבודה שהשקיע בהליך לטעמו, אולם לא הגיש פירוט מסודר של שעות העבודה הנטענות על ידו, לא לפי תאריכים ולא לפי נושאים. כמו כן, הנתבע 4 לא תמך טענותיו בדבר אובדן שעות העבודה בתצהיר כנדרש בדין או במסמכים אחרים.

כמו כן, יש להביא בחשבון את העובדה כי במרבית ההליך היה הנתבע 4 מיוצג על ידי משרד עורכי דין, כך שחלק הארי בעבודה שהצריך ההליך, נעשה על ידי משרד עורכי הדין של הנתבע 4, כאשר, כאמור, אין מחלוקת שהנתבע 4 לא נשא בשכר טרחתם.

26. לעניין עלות שעת עבודה, הרי בהעדר ראייה או טענה נגדית של התובעת, אני מקבל את טענתו של הנתבע 4 כי שכר עבודה לשעה שלו הינה בסך של 150 ₪.

27. לאור האמור לעיל, ולאור השיקולים שמניתי לעיל, אני אומד את סכום הוצאות המשפט של הנתבע הנובע מאובדן שעות עבודה בסך של 22,500 ₪. אציין כי בסכום זה הבאתי בחשבון גם את ההוצאות "הפיזיות" הנטענות כגון נסיעות, חניה וכיוצ"ב.

שיקולים להפחתה או העלאה של שיעור ההוצאות

תביעת "השתקה"

28. הנתבע 4 טוען כי מדובר בתביעה המכונה בעגה המקצועית כ- 'תביעת השתקה', היות ומדובר בתביעה שהוגשה על ידי גוף חזק כנגד עיתונאים בגין תחקיר עיתונאי, ומכאן יש מקום לחייב את התובעת בהוצאות גבוהות.

29. באופן עקרוני חוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 אינו מכיר בדוקטרינת "תביעת השתקה", ר' ע"א (מחוזי ת"א) 15267-09-17 סרנה נ' נתניהו [פורסם בבנו] (28.1.18) :

"אין מחלוקת על כך שהחוק הישראלי אינו מכיר במושג "תביעת השתקה"."

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

עם זאת, במסגרת ההחלטה ברע"א 1688/18 סונה נ' נתניהו [פורסם בנבו] (15.4.18), בית המשפט העליון אינו שולל כי דוקטרינת תביעת השתקה חלה במשפט הישראלי (ר' סעיף 7 להחלטה), אלא מבאר כי המקרה הספציפי אינו מתאים לפיתוח הדוקטרינה.

30. בכל מקרה, הערכאות הדיוניות הכירו בדוקטרינת "תביעת השתקה" ואף גישו קריטריונים לזיהויה, ר' לאחרונה רע"א (י-ם) 18851-02-21 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ח"כ מיקי (מכלוף) זוהר [פורסם בנבו] (23.2.2021):

"מאפייניה המסורתיים של תביעת השתקה הם, על פי רוב, סיווגה של התביעה כתביעת סרק או כתביעה בעלת סיכויים קלושים; סכום תביעה מופרך שבמהותו עשוי להרתיע את הנתבעים; וכן מועד הגשת התביעה, בראי תכליתה של תביעת השתקה ככלי ליצירת אפקט מצנן כלפי נתבעים, שייסוגו מעמדתם, או לכל הפחות יתפשרו עם התובע – ומתוך ההבנה כי תביעת השתקה, כלל, לא מצריכה את בירור ההליך עד תום כדי להביא את התובע על סיפוקו"

עוד להכרה בתביעת השתקה, ר' ת"א (שלום ת"א) 30803-05-17 גדי מכלוף נ' חגי בן שושן [פורסם בנבו] (15.06.2020), תיק במסגרתו סיווג בית משפט השלום באופן פוזיטיבי תביעה בעילת לשון הרע כ- 'תביעת השתקה':

"ואם כך – עסקינן בפרסומים בעניין בעל חשיבות ציבורית; עסקינן בתובעים להם כוח העולה בהרבה על זה של הנתבע; ועסקינן בתביעה לפיצוי בסכום עתק מופרך וחסר בסיס. ונוכח זאת – עסקינן בתביעת השתקה. תביעה שאין מטרתה האמתית בירור הפגיעה בשמם הטוב של התובעים, אלא השתקתם של הנתבע וכל מי שעלול היה להרהיב ולמתוח ביקורת על הפרויקט בכלל ועל הנתבעים בפרט."

31. על רקע הלכות אלו, ניתן להתרשם כי בתביעה שלפני קיימים סממנים של 'תביעת השתקה', וזאת כאשר מדובר בתובעת אשר יש לה כוח העולה על כוחו של הנתבע 4 וכאשר הפרסום בגינו הוגשה התביעה הינו פרסום בעל חשיבות ציבורית.

32. עם זאת, למרות שכאמור קיימים סממנים לכך שמדובר בתביעת השתקה, הרי לצורך הכרעה בשאלת ההוצאות שלפני, עדיין לא ניתן לטעמי לסווג את התביעה כתביעת השתקה באופן חד משמעי וזאת כאשר סכום התביעה אינו סכום מופרך וחסר בסיס, ובפרט כאשר מהראיות שהוגשו (ללא שעמדו במבחן החקירה הנגדית) עולה כי קיימת מחלוקת כנה לפחות לגבי חלק מרכיבי התביעה.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

33. בנסיבות אלו, לא מצאתי מקום לקבוע הוצאות גבוהות יותר עקב היותה של התביעה תביעת השתקה.

התנהלות התובעת בהליך והוצאות נוספות לאור תקנה 156 לתקנות סדר הדין החדשות

34. הנתבע 4 טוען כי יש לקבוע הוצאות גבוהות יותר לאור ההתנהלות הדיונית של התובעת אשר גרמה להיותם של ההליכים מסורבלים יותר ויקרים יותר. כאמור הנתבע 4 משתית את טענותיו על יסוד תקנה 156 לתקנות סדר הדין החדשות וכן על הדין שקדם לתקנות אלו.

איני מקבל את טענתו של הנתבע 4 כי באמור לעיל יש על מנת להוביל לפסיקת הוצאות גבוהות יותר, ואבאר:

35. אף אם אקבל את טענת הנתבע 4 כי התנהלות התובעת בשלבים השונים של ההליך גרמה לעלויות גבוהות יותר עבור הנתבע 4 ולהשקעת זמן עודף, הרי זמן זה כבר בא לידי ביטוי בתחשיב שעות העבודה של הנתבע 4, תחשיב על בסיס נתבעו ההוצאות ואשר על בסיס פסקתי את ההוצאות.

כאמור, פסיקת ההוצאות במקרה שלפני מבוססת על השעות שהנתבע 4 טען כי השקיע בפועל בהליך, ולא על תחשיב תיאורטי של שעות שהיה נתבע סביר משקיע בהליך סביר.

מכאן, ככל שאכן התנהלות התובעת בניהול התיק גרמה לנתבע 4 עבודה רבה יותר, הרי הנתבע 4 כבר הביא זאת בחשבון עת טען כי הקדיש 250 שעות עבודה להליך זה, ובית המשפט כאמור פסק על בסיס זה את ההוצאות הראויות.

36. מכאן, כאשר התנהלות התובעת כבר באה למעשה לידי ביטוי במספר השעות הנטען שהקדיש הנתבע 4 לתיק, וכאשר מספר שעות זה היווה את הבסיס לפסיקת ההוצאות על ידי, איני מוצא לנכון להוסיף סכום נוסף מעבר לסכום שנקבע על ידי לעיל.

הסכמת התובעת כי התביעה תדחה

37. כאמור, לגבי הנתבע 4 התובעת הסכימה לדחיית התביעה ללא כל תנאים ובטרם שלב ההוכחות.

38. אני סבור כי העובדה כי התובעת חזרה בה מהתביעה בשלב זה, עוד טרם הליך ההוכחות, מהווה שיקול בהפחתת סכום ההוצאות, וזאת כאשר הסכמת התובעת כי התביעה כנגד הנתבע 4 תדחה חסכה מהנתבע 4 המשך ניהול הליך יקר וארוך של הוכחות וסיכומים.

כמו כן, ההסכמה על דחיית התביעה הסירה סיכון, שאף אם אינו גבוה לעמדת הנתבע 4 הרי עדיין קיים, כי הנתבע 4 יפסיד את ההליך.

בית משפט השלום בהרצליה

ת"א 15374-05-17 עמותת בני ברוך - קבלה לעם נ' "כאן" - תאגיד השידור הישראלי ואח'

חסכון זה של משאבים ושל סיכון, חסכון שנוצר עקב הסכמת התובעת לדחיית התביעה כנגד הנתבע 4, יש להביא בחשבון לצורך הפחתת סכום ההוצאות.

סיכום

39. מכאן, לאחר שהבאתי בחשבון את סכום ההוצאות שהוציא הנתבע 4 לצורך ניהול ההליך עד כה בדמות אובדן שעות עבודה שלו;

ולאחר שמצאתי כי ראוי לבצע הפחתה מסוימת מסכום ההוצאות לאור העובדה כי התובעת חזרה בה מתביעתה;

אני קובע כי התובעת תשלם לנתבע 4 את הוצאות ההליך בסך של 17,500 ₪ בתוך 30 יום מהיום.

40. בנוסף תשלם התובעת לנתבע 4 את הוצאות בקשה זו, בקשה אשר התקבלה ברובה, ואשר לגביה הנתבע 4 לא היה מיוצג על ידי עורכי דין, בסך של 2,500 ₪.

ניתנה היום, ב' ניסן תשפ"א, 15 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

גלעד הס, שופט

